

windstil

onwezenlijk windstil
geen ritseling
al wat bladeren heeft
tintelt van een glinstering

teken deze vrede
toon aan een schoolmeester
je dorp van vijvers
de houten treden
van een vakantiehuis

een lotus op het water
een waterhoen, een vlonder
waar een sloepje sluimert,
de zwengel van een sluis

daar mag een treurwilg bij
als een hoofd met steile haren
een gepeins dat in zich zelve staart

- geen windje waart, geen rimpeling
deze morgen monkelt
als een oude vader
die een pochetje draagt

en weer beland je
in je dorp van kroos en sloten
waar de meerkoet vaart
boven stekelbaars en salamander

zo was jouw wereld van vrede
en je wou geen andere, geen grotere
heb je bewaard dan het kader
van een lei: 'meester, neem
mijn griffel, leg mijn tekening opzij'

Staf De Wilde